

Zaak C-912/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

13 december 2019

Verwijzende rechter:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 december 2019

Verwerende partij en appellante:

Agrimotion S.A.

Verzoekende partij en geïntimeerde:

Adama Deutschland GmbH

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF

BESLISSING

In de zaak

van Agrimotion S.A., [OMISSIS] Bydgoszcz, Polen,

verweerster en appellante,

[OMISSIS]

tegen

ADAMA Deutschland GmbH, [OMISSIS] Keulen (Duitsland),

verzoekster en geïntimeerde,

[OMISSIS] heeft de 20e Zivilsenat (civiele kamer) van het Oberlandesgericht Düsseldorf (hoogste rechterlijke instantie van de deelstaat Nordrhein-Westfalen, Duitsland) op 4 december 2019

b e s l i s t:

[Or. 2]

I.

De behandeling van de zaak wordt geschorst.

II.

De verwijzende rechter verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 52 van verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad (hierna: „verordening 1107/2009”):

Kan een onderneming die in de invoerende lidstaat een in de lidstaat van oorsprong toegelaten gewasbeschermingsmiddel op de markt brengt, zich beroepen op de vergunning voor parallelhandel die door de bevoegde autoriteit van de invoerende lidstaat aan een andere onderneming is verleend, wanneer op de jerrycan, waarin het gewasbeschermingsmiddel is verpakt en waarin dit in de invoerende lidstaat op de markt wordt gebracht, naar de vergunninghouder en de invoerende onderneming wordt verwezen? Bestaan er in dit verband aanvullende eisen en, zo ja, welke?

M o t i v e r i n g:

- 1 Verzoekster distribueert in Duitsland verschillende gewasbeschermingsmiddelen waarvoor zij aldaar een vergunning heeft verkregen. Zij distribueert de gewasbeschermingsmiddelen ook in andere lidstaten, waar deze door de in Polen gevestigde verweerster in voorkomend geval worden opgekocht om in Duitsland te worden ingevoerd en op de markt te worden gebracht. Voor deze distributie maakt zij reclame op internet in de Duitse taal. Houdster van de vergunning voor parallelhandel, die door de Duitse bevoegde autoriteit is verleend omdat het middel identiek is aan de ten gunste van verzoekster in Duitsland als referentiemiddelen toegelaten gewasbeschermingsmiddelen, is niet verweerster, maar de onderneming Bernbeck [Or. 3] LLP, die in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd. De bestuurder van verweerster heeft het voor Bernbeck LLP bevoegde register in Cardiff meegedeeld dat hij direct of indirect voor meer dan 75 % in Bernbeck LLP deelneemt.
- 2 Vóór de invoer in Duitsland krijgen de jerrycans waarin de gewasbeschermingsmiddelen zijn verpakt een nieuw etiket van verweerster. Op dit etiket staan onder meer de naam van verweerster als distributeur, een nieuwe aanduiding van het betreffende gewasbeschermingsmiddel, de aanduiding van het

referentiemiddel in Duitsland en de naam van de houder van de vergunning voor parallelhandel. Een voorbeeld hiervan is hieronder afgebeeld. **[Or. 4]**

WERKDOCUMENT

[Or. 5]

- 4 Verzoekster acht de distributie van deze jerrycans in Duitsland ontoelaatbaar. Verweerster is niet de houdster van de vergunning voor parallelhandel.
- 5 Verweerster is daarentegen van mening dat zij zich kan beroepen op de aan Bernbeck LLP verleende vergunning voor parallelhandel, wanneer deze, zoals in casu, op de jerrycans staat vermeld. Dit is tevens het standpunt van de bevoegde autoriteit.
- 6 Het Landgericht (rechter in eerste aanleg, Duitsland) heeft verweerster overeenkomstig de vordering veroordeeld tot staking van de distributie en tot informatieverstrekking en vastgesteld dat verweerster verplicht is tot het betalen van schadevergoeding. Aangenomen werd dat verweerster zich niet kan beroepen op de aan Bernbeck LLP verleende vergunning voor parallelhandel. Deze is immers persoonsgebonden, zoals blijkt uit artikel 52, lid 4, tweede volzin, van verordening nr. 1107/2009.
- 7 Verweerster heeft tegen deze veroordeling hoger beroep ingesteld. Zij beroept zich in het bijzonder op het tegengestelde standpunt van de Duitse bevoegde autoriteit en de praktijk in andere lidstaten.

De prejudiciële vraag

- 8 De beslechting van het geding hangt af van het antwoord op de prejudiciële vraag. Indien verweerster zich niet op de aan Bernbeck LLP verleende vergunning voor parallelhandel kan beroepen, moet het hoger beroep worden verworpen. Volgens Duits recht zou verzoekster als concurrente van verweerster de distributie van gewasbeschermingsmiddelen in Duitsland in rechte kunnen laten verbieden, indien deze distributie niet zou zijn toegelaten. Of deze distributie niet-toelaatbaar is, hangt af van de uitlegging van artikel 52 van verordening nr. 1107/2009. Het Hof heeft zich bij arrest van 14 november 2019 (, Vaselife International en Chrysal International, C-445/18, EU:C:2019:968) weliswaar reeds over artikel 52 van verordening nr. 1107/2009 uitgelaten, maar niet over de in dit geding aan de orde zijnde kwesties.
- 9 De voorwaarden van artikel 52 van verordening nr. 1107/2009 die niet in de verwijzing aan de orde zijn, zijn vervuld. Niet betwist wordt dat de gewasbeschermingsmiddelen zijn toegelaten in de lidstaten waar verweerster deze opkoopt. De gewasbeschermingsmiddelen zijn tevens voorwerp van een [Or. 6] door de bevoegde Duitse autoriteit verleende vergunning voor parallelinvoer. Het is echter niet duidelijk, wat de gevolgen zijn van het feit dat niet verweerster, maar Bernbeck LLP de houdster van de vergunning voor parallelhandel is.
- 10 Het Hof heeft ten aanzien van de juridische situatie vóór inwerkingtreding van verordening nr. 1107/2009 in het arrest van 8 november 2007 (Bonnarel, gevoegde zaken C-260/06 en C-261/06, EU:C:2007:659) uiteengezet dat nationale regelingen, op grond waarvan voor de invoer in de parallelhandel een

vereenvoudigde procedure vereist wordt en de vergunning persoonsgebonden is, gerechtvaardigd zijn (punt 37 e.v.). Door de Duitse gerechten en in de Duitse rechtsleer wordt onder meer uit het voorschrift van artikel 52, lid 4, tweede volzin, van verordening nr. 1107/2009 opgemaakt dat deze rechtspraak van toepassing blijft. Uit deze bepaling volgt immers de mogelijkheid om meerdere vergunningen voor parallelhandel voor hetzelfde product te verlenen.

- 11 Dat is echter zeer de vraag, omdat volgens overweging 9 beletselen voor de handel in gewasbeschermingsmiddelen verder zouden moeten worden weggenomen. Zoals opgemerkt door verweerster, lijkt het volgens de praktijk van de bevoegde autoriteiten van verschillende lidstaten (Verenigd Koninkrijk, Litouwen) mogelijk dat ondernemingen zich kunnen beroepen op de vergunning voor parallelhandel die aan een andere onderneming is verleend. Dit blijkt uit het feit dat [OMISSIS] in de vergunningsdocumenten een onderscheid wordt gemaakt tussen de vergunninghouder en de importeur. Deze mogelijkheid komt in het bijzonder in aanmerking wanneer, zoals in casu, de houder van de vergunning voor parallelhandel op de jerrycans wordt vermeld en dus een contactpersoon en verantwoordelijke bekend is. Hierdoor zouden de in het arrest van 8 november 2007 aangevoerde gronden voor de persoonsgebondenheid van de vergunning voor parallelhandel in acht genomen kunnen zijn. Ook de bevoegde autoriteit in Duitsland, het Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (federale dienst voor consumentenbescherming en voedselveiligheid), gaat in bepaalde gevallen van een dergelijke mogelijkheid uit.
- 12 Indien dit in beginsel toelaatbaar is, is voorts niet duidelijk of daarvoor aanvullende voorwaarden gelden. Zo is bijvoorbeeld denkbaar dat bij de indiening van een aanvraag voor een vergunning voor parallelhandel deze onderneming moet worden aangegeven, zodat de daadwerkelijk verantwoordelijke onderneming bij de bevoegde autoriteit bekend is. De Duitse bevoegde autoriteit heeft meegedeeld dat distributie door [Or. 7] verweerster in Duitsland toelaatbaar is, wanneer, zoals in casu, de vergunninghouder op het etiket staat vermeld en die vergunninghouder „de eerste [is] die de goederen op de markt brengt”. Zij lijkt er dus van uit te gaan dat enkel de verdere distributie binnen Duitsland vervolgens door elke onderneming kan worden uitgevoerd. Of er daadwerkelijk sprake is van mogelijke aanvullende voorwaarden kan alleen worden beoordeeld indien de verwijzende rechter weet welke voorwaarden dat zijn.

[OMISSIS]